

НОВИЙ ЗАКОН ПРО ОСВІТУ ЗАМОВЛЯЛИ?

Що зміниться після введення в дію нового Закону про освіту і чи буде поштовх в розвитку освіти України? Відповідь на це запитання дають всі, хто є освітянином, чи дотичний до освітньої галузі. Але *оця відповідь – це передбачення*. Для позитивного результату Закону про освіту важливими є три речі:

- 1) менталітет і єдність на роду;
- 2) відповідальність кадрів;
- 3) матеріально-технічний супровід багатьох положень освітнього Закону.

У підзаконних актах потрібно врахувати **найважливіші «кити», на яких триматиметься освітній процес: свобода плюс відповідальність, зміст, фінансування.**

Рівень і якість втілення Закону в життя залежать від людей, які будуть жити за цим законом.

Які два **найважливіші моменти** в процесі введення в дію Закону «Про освіту»?

Перший: навколо освіти потроху зарухалися, потроху пересувається мислення на міцніші рейки. *Другий:* чомусь здається, що ніхто не знає, чого хочуть від школи, бо говорять: ми знаємо, що школа розвивається не так, але як має розвиватися – не знаємо.

А життя йде. Можливо, **від школи потрібно** не так уже й багато: *щоб діти були щасливі і щоб розвивалися як добродісні люди?* А конкурентоздатними, інноваторами вони стануть після школи, звичайно здобувши основу пізнання в школі, поза школою, вдома.

**Олександр
ОСТАПЧУК**

Директор школи-ліцею № 6
ім. Н. Яремчука,
м. Тернопіль

ПОЗИЦІЇ ЗАКОНУ щодо свободи

педагогічної діяльності

Заклади освіти та педагоги самостійно формуватимуть навчальні програми, які за поданням педагогічної ради затверджуватиме керівник закладу. Єдина вимога – їх відповідність державним стандартам освіти. А якщо програма авторська – то потрібно затвердити у вищих від школи інстанціях. Що тут нового? Хто забороняв раніше розробляти навчальні програми і затверджувати їх у відповідних інстанціях? Просто скажуть, не було закону. І відразу ж після прийняття Закону розпочнеться активна творчість зі складання навчальних програм кожним освітнім закладом? Важко повірити, однак є плюс: це було сказано в законі, тому хоч 10-15% вчителів зроблять крок до авторських програм.

У подальшому вчитель зможе вільно працювати за власною програмою і обирати форми донесення матеріалу до дітей. Знову ж запитання: а хто ж забороняв вчителю вільно приносити навчальний матеріал до дітей? Адміністрація, методисти райвно, міськую? А вони що, після прийняття закону змінять свою сутність (і людяну також)?

Щодо перебування директорів на посаді в одній школі не більше двох шестирічних термінів. Цю ідею ще дев'ять років тому я виклав у виданні «Біла книга освіти України». Правда терміни там вказані інші. Але думка варта уваги. От лише рівень шкіл і матеріальний, і змістовий дуже відрізняється. Однак про якість роботи директора судитимуть по тому, яку він школу прийняв і як підняв, або навпаки – до якого рівня опустив.

Взагалі психологи стверджують, що до роботи потрібно ставитися як до роботи – відповідально, а не фанатично. Тому з цим положенням Закону можна погодитися.

Звичайно, проти збільшення заробітної плати вчителям ніхто не заперечить. Але є сумнів: чи це суттєво покращить якість освіти? Бо *відповідальне ставлення до роботи не вимірюється зарплатою: вчитель – або вчитель, або присутній на роботі.*

Заслугує на увагу і дозвіл на підвищення кваліфікації за різними формами. Однак видається, що таке підвищення кваліфікації варто вимірювати не кількістю годин, на яких присутній учитель, а рейтингом балів, присвоєних семінарам, конференціям, майстер-класам, тренінгам. Наприклад, один семінар має п'ятий рівень, майстер-клас – шостий. Таких рівнів – 10. Важливо розробити таку шкалу, щоб орієнтуватися в кількості балів. Бо ж знаємо, що *можна прослухати і 200 годин, а ефекту буде мало.* (Продовження на С. 214 – вузька колонка).